

БЕЗ ПРАВА НА «ШАШКІ»

Уначы дабрацца да маскоўскай кватэры майго сябра магчыма толькі на таксі. Сцяпан падбягае да ўзбочны, выцігвае руку... Імгненна выстраілася чарга з машын. Праз секунду мы ўжо ў цесным салоне блакітных старэных «Жыгулёў». Пад гучнае «Белые розы, белые розы...» імчымся з хуткасцю ветру праз увесь горад. За рулём — таджык сумнеўнага выгляду, які мала таго што размаўляе на ламаанай рускай, дык яшчэ і падразае іншыя машыны. У галаве тут жа праносіцца процьма думак. Дзе і як ён атрымаў правы? Што ў яго ў галаве? Калі выходзім на свежае паветра — выдыхаю з палёгкай: «Абышлося». І ў той жа момант заракаюся: больш так рызыкаваць не буду.

«Цішэй едзеш — далей будзеш...»

Калі гаворка ідзе пра нелегальных таксістаў, адразу ж згадава трэпачную смерць актрысы Марыны Голуб. Расійская СМІ пішуць, што яна злавала таксіста-прыватніка, каб даехаць да дому. Але так і не даехала... Як высветлілася пазней, таксіст, па віне якога адбылася аварыя, быў пазбаўлены праваў...

«Браслаў, Паставы, Лепель...»

Калі за другое паўгоддзе 2011 года ў гаспадарчыя суды Беларусі паступіла 158 спраў па фактах нелегальнага возніцтва, то ў 2012-м — ужо 451. У першым квартале гэтага года — больш за 200 спраў.

З такімі заклікамі прапаноўваюць свае паслугі кіроўцы нелегальных маршрутных таксі недалёка ад уваходу ў адзін з мінскіх аўтавакзалаў. Асобыны з іх умудраюцца нават перахопліваць пасажыраў проста ля білетных кас. Гэтую карціну назіраю штораз, калі еду дадому. І ёсць людзі, якія спакуюшаюцца на гэтыя заклікі. Сярод іх маладыя людзі, якія два гады таму спыніліся з Мінска ў Гродна. Недарэмна кажучы, не спяшаючы з козамі на торгі Двое з пніц да месца прызначэння так і не даехалі... «Кіроўца «Фальксвагена» на закружэнні дарогі ва ўмовах галадзедзіцы не выбару аясчэнну хуткасці, не справіўся з кіраваннем і выехаў на сустрэчную паласу. Сутыкнуўся з «Волгай»... У выніку ДТЗ двое пасажыраў

Кітаі, легальныя таксісты-магачоўцы з «нелегальнымі» жалезнымі палкамі.

мікрааўтобуса і пасажыр «Волгі» памерлі на месцы. Яшчэ тры чалавекі з траўмамі шпіталізаваны». На першы погляд, гэта ўсяго толькі адна са шматлікіх зводак УДАІ МУС. З другога боку, гэта ДТЗ — чарговая нагода звярнуць увагу на праблему нелегальнага возніцтва. Варта адзначыць, што кіроўца «Фальксвагена» напярэдадні прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці за перавышэнне хуткасці больш чым на 30 км/г. Чаму нелегальныя таксісты спяшаюцца, зразумела: яны зацікаўлены выключна ў прыбытку. Чым хутчэй будуць на месцы, тым больш рэйсаў зробяць і больш грошаў пакладуць у кішэню.

Легальныя супраць нелегальных

Каб выявіць надобрасумленныя таксістаў, супрацоўнікі падатковай інспекцыі садзяцца ў салон падазронных машын у якасці пасажыраў. Часам, прызначаюцца, і самі легальныя таксісты тэлефануюць у падатковую і «здаюць» сваіх калег-нелегалаў. Але гэта яшчэ нічога. У інтэрнэце бачыла фотаздымкі, як у Кітаі легальныя таксісты б'юць машыны нелегальных жалезных палкамі. Некалькі, праўда, больш мірных разборак паміж таксістамі, якія не падзялілі пасажыра, было і ў нас. Адна з найбольш гучных адбылася ля станцыі метро «Каменная Горка», калі таксісты спрабавалі выцягнуць нелегала з яго аўто. Ды я і сама неаднойчы бачыла, як азольбленны так-

Як можна вызначыць, хто прапаноўвае паслугу — «бамбіла» ці законапаслуханны таксіст?

На легальным таксі жоўтыя палосы, на прэрдніх дзвярах — назва юрыдычнай асобы або прадпрымальніка, які ажыццяўляе перавозку, нумар ліцэнзіі. На даху — плафон, нумары — жоўтага колеру. У нелегалаў машыны амаль «голыя» — то з адным плафонам на даху, то з абрыўкамі жоўтых палос на кузаве, але без надпісаў. Застрахавання ад непрыёмнасцяў можна з дапамогай выкліку таксі па тэлефоне — у нелегалаў сваёй службы няма.

сісты з ужываннем нецэнзурнай лексікі «прасілі» нелегалаў, якія занялі іх месцы, з'ехаць, «пакуль цэлыя».

— Нелегалы перашкаджаюць працаваць афіцыйна зарэгістраваным перавозчыкам, — кажа суддзя Вышэйшага Гаспадарчага Суда Віктар Курыла. — Вядома, гэта адбываецца і на паступленні падаткаў у казну. Ёсць і іншы момант — падрываецца культура вядзення бізнесу. З'яўляецца спакуса для іншых сясіц ў нелегальную сферу, таму што тады прасцей вырашаць пытанні з утрыманнем аўтамабіля, з тэхнічным і медыцынскім аглядам. Атрымліваецца, што ўзяў машыну — і паехаў. Выдаткі — толькі на бензін, уся астатнюю вырочку можна забраць сабе. Бываюць такія выпадкі, калі чалавек працаваў на нейкую фірму, потым пайшоў, але пакінуў на сваім аўтамабілі адметныя знакі. Некаторыя кіроўцы хітраці і здымаюць налёткі з левага борта, пакідаючы на правым, каб былі незаўважна з дарогі, але відаць патэнцыйным пасажырам. Часам яны нават карыстаюцца паслугамі легальных дыспетча-

раў. Мабыць, ёсць неафіцыйныя дамоўленасці паміж асобнымі прадстаўнікамі гэтай сферы. Калі такія абставіны высвятляюцца ў судзе, то мы накладваем больш жорсткія санкцыі. Пагадзіцеся, ёсць розніца: чалавек раз-два выехаў патаксаваць або займаецца гэтым прафесійна, штодня. Натуральна, легальныя фірмы зацікаўлены ў спыненні падобнай нелегальнай дзейнасці і супрацоўнічаюць з падатковымі органамі. Іх ніяк не можа задавальняць несумленная канкурэнцыя. Таму трэба змагацца з нелегальным возніцтвам для нармальнага развіцця бізнесу таксі. У канчатковым рахунку гэта пазітыўна адаб'ецца на спажывацях паслуг.

«На ліцэнзію, нават на жоўтую палоску, у мяне грошай няма»

Прымусіць таксістаў адмовіцца ад нелегальных заробкаў можа толькі пагроза страты машын, лічачы ў Вышэйшым Гаспадарчым Судзе. Пакуль у прак-

«У маладосці я апынулася ў машыне з адным ідыётам, які гнаў з хуткасцю 120 міль у гадзіну. Я магла сказаць: «Эй, Джэром, спыніся, мне страшна». Але я прамаўчала. Так часта бывае ў жыцці. Табе страшна да смерці, але ты маўчыш».

Мэрыл СТРЫП, актрыса, 64 гады, Солсберы, штат Канектыкут.

тыцы з 2011 года быў толькі адзін выпадак, калі аўтамабіль канфіскавалі за пуйторнае парушэнне. Больш актыўна суды сталі прымаць рашэнні аб канфіскацыях аўтамашын, пачынаючы з другога паўгоддзя 2012 года, калі канфіскавалі 7 машын. У першым квартале гэтага года таксама канфіскавана 7 машын.

Вось толькі адзін з апошніх прыкладаў. Прадпрымальны бізнесмен з Бабруйска да канфіскацыі свайго «Фальксвагена Пасата» пападаўся супрацоўнікам падатковай інспекцыі тройчы. Мужчыну напярэджвалі, штрафавалі, але належных высноў ён так і не зрабіў. «Ну а сёлета, атрымліваецца, папаўся чввёрты раз, — кажа суддзя Гаспадарчага суда Магілёўскай вобласці Уладзімір Трамбаюч. — З 2009-га мужчына нідзе не працаваў. Нягледзячы на тое, што ў яго ёсць сям'я і дзеці. Паколькі ранейшыя выхавальчыя захады не дапамаглі, суд палічыў, што штраф у памеры 90 базавых велічын (В9 млі) не спыніць мужчыну. Ён усё роўна будзе займацца нелегальным таксаваннем. Таму вырашалі канфіскаваць у яго аўтамабіль».

У Беларусі «бамбілы» займаюць другое месца сярод незаконных прадпрымальнікаў. На першым месцы — гандляры.

Што думаюць наконт канфіскацыі аўто самі таксісты? З гэтым пытаннем рушыла на адну з таксастаянц у цэнтры Мінска. І, як варта было чакаць, думкі падзяліліся. Кіроўцы, якія працуюць з ліцэнзіяй, у адзін голас кажучы: «Іншага спосабу змагацца з нелегаламі няма. Яны зрабілі зусім нахабным. Замінаюць нармальна працаваць. Падатку не плацяць, не праходзяць тэхагледзі, выязджаюць на дарогу без медабследавання, а кліентаў у нас увозыць проста з-пад носа. Вось былі нават так-

сісты ў Магілёве, якіх праваў пазбавілі за п'янку, а яны пры гэтым людзей вазілі. Прычым нелегальна працуюць амаль усе, хто не лянуецца. Трэба прымаць супраць іх самыя жорсткія меры».

Таксісты-нелегалы, калі чулі пра газету «Звязда», адмаўляліся размаўляць. Агульную мову ўдалося знайсці толькі з адным з іх. «Ды я не таксую кожны дзень, — з абурэннем кажа пажылы кіроўца старэных «Жыгулёў». — Калі пенсія за канчваецца і няма за што набыць прадукты і лекі (я ж інвалід 2 групы), саджуся за руль і спрабую хоць крыху падзарабіць. На ліцэнзію, нават на жоўтую палоску, у мяне грошай няма». Нагадаваю пра магчымую канфіскацыю і чую... «А няхай забіраюці! Мяне ўсё жыццё дзяржава абірае. Калі і апошні сродка падзарабіць адмыцць, ну што ж, пайду збіраць бутэлькі. На гэта, наколькі я ведаю, ліцэнзію пакуль браць не трэба».

Замест аплаты адабраў тэлефон

Калі ўзнікае неабходнасць скарыстацца таксі, менш за ўсё мы думаем пра тое, ці плаціць яго кіроўца падаткі. А варта былі б. Бо менавіта ад гэтага залежыць не толькі якасць аказання паслугі і яе кошт, але і бяспека. Чым небяспечней нелегальныя таксісты і пра што варта падумаць перш, чым садзіцца ў таксі, на адным з інтэрнэт-сайтаў распаўве дырэктар адной з самых буйных службаў таксі Мінска Ігар Верхавец: «Ідзе

КАМПЕТЭНТНА

— Што прагража нелегальнаму таксісту?

— Калі ён пападаецца першы раз, то, як правіла, гаспадарчыя суды накладваюць штраф парадку В3-4 млі, — распавядае намеснік старшын Гаспадарчага суда Мінска Сяргей Кулакоўскі. — Пры паўтарэнні, вядома, гэтыя сумы падвойваюцца. Максімальная велічыня — 100 базавых, што цяпер складае В10 млі. На трэці-чввёрты раз штрафам не абмяжоўваемся, канфіскацуем машыну. Пры гэтым суддзі ўлічваюць, як часта парушаліся аказавыя паслугі па нелегальным возніцтве, на працягу якога перыяду, ці выпадлі ў ён штрафы, прызначаны раней.

— А калі аўтамабіль запісаны на інаша чалавека?

— Сустрэкаюцца ў практыцы выпадкі, калі нелегальныя таксісты рэгіструюць аўто на жонка, братоў, бацькоў і гэтак далей. Яшчэ нядуна закон дазваляў канфіскаваць аўтамабілі ў таксістаў-нелегалаў незалежна ад таго, у чыйёй уласнасці яны знаходзяцца. З 28 жніўня гэтага года ўступіў у сілу Закон «Аб унясенні змяненняў у Кодэкс аб адміністрацыйных правапарушэннях і Працэсуальна-выканаўчы кодэкс аб адміністрацыйных правапарушэннях». З артыкула «Незаконныя прадпрымальніцкія дзеянні» выключылі словы «незалежна ад таго, у чыйёй уласнасці яны знаходзяцца». У той жа час заканадаўца замацаваў магчымасць замест канфіскацыі аўто сплагнаць з парушальніка яго кошт.

І смех, і грэх!

У практыцы падатковых інспектараў здараюцца і камічныя сітуацыі. Адна з іх адбылася падчас рэйду па выяўленні нелегальных таксістаў у Гомелі. У інспектараў выклікаў падозрэнне легкавік, абсталяваны пад таксі, але без дзяржаўных нумароў. Каб развясць сумненні, вырашылі пракаціцца на ім. Па прыбыцці кіроўца папрасіў пасажыраў заплаціць 20 тысяч рублёў. Атрымаў спецыяльна пазначаную купюру і ўжо збіраўся ехаць далей... Ды дзе там! Інспектары прад'явілі яму свае пасведчанні. Разлічвалі, што ён адразу «здацца». Толькі памыліся, бо кіроўца ў адно імгненне праглынуў грошы. Праўда, гэты «фокус» яго не выратаваў ад штрафу, бо доказаў незаконнай дзейнасці было дастаткова.

жорстка канкурэнцыя, нелегальны падрываць павягу да прафесій грубійствам, хамствам, высокімі тарыфамі. Пасажыр не выклікае таксі па тэлефоне і думае, што тым самым сэканоміў час. А потым кусае локці. Скардзіцца на нелегалаў няма куды, беспакаранасць дазваляе высадзіць пасажыра на сярэдзіне дарогі і з'ехаць. Нейк раз, прыкрываючыся назвай нашай службы, адзін такі «бамбіла», даведаўшыся, што ў пасажыра-дзвучат не хапае грошаў, адабраў у кошт выплаты сатавы тэлефон. Змагаючыся за гонар нашай службы, таксісты аб'ядналі намаганні і адшукалі яго самастойна».

Людзі, якія садзяцца ў машыну нелегальнага таксіста, часта не ведаюць, што ён працуе неафіцыйна. Бо сёння шмат машын закамуплявана пад легальныя таксі, з палосамі, з «шашачкамі».

— Наўрад ці хтосьці з пасажыраў будзе патрабаваць у таксіста прад'явіць пасведчанне, ліцэнзію, — кажа намеснік

старшын Гаспадарчага суда Мінска Сяргей Кулакоўскі. — Пасажыр у першую чаргу думае, як хутка і за меншую цану даехаць да месца прызначэння. Але калі ўзнікаюць нейкія пытанні па якасці аказання паслугі, то ў судзе яму будзе праблема тычына даказаць парушэння правы. У легальных таксістаў

Не таксуй без ліцэнзіі!

Для таго, каб легальна працаваць на рынку пасажырскіх перавозак, трэба атрымаць ліцэнзію. Яна каштуе 8 базавых велічын — 800 тысяч рублёў. Сума штомеснага падатку вар'іруецца ад 550 тысяч рублёў для райцэнтра і 650 тысяч для абласнога цэнтра да 1 мільёна рублёў у Мінску. Таксаметр «БелТАКС» абдыццца прыкладна ў 4 мільёны рублёў.

ёсць спецыяльная страхоўка ў выглядзе адказнасці кіроўцы пры перавозцы пасажыра. І калі, не дай Бог, здарыцца ДТЗ, пацярпелы пасажыр мае права разлічваць на грашовую кампенсацыю.

Думкі ўголас

Толькі адны падатковыя інспектары праблему з нелегальнымі таксістамі не вырашаць. Бо калі калінуць глыбей, праблема не толькі ў «бамбілах», а ў нашай з вамі славянскай свядомасці. Заможныя сябры сцвярджаюць, што ў тым самым Нью-Ёрку на прапанову прыватніка-нелегала падвезці да дому пагодзіцца далёка не кожны. Там выклічваю афіцыйнае таксі, таму што людзі берагучы сваё жыццё. У некаторых краінах уявілі нават «жаночыя» таксі. Кіроўцы-жанчыны воззяць пасажыраў-жанчын. Зноў жа ў імя бяспекі. Трагічная гібель пасажыраў па віне таксістаў-нелегалаў сведчыць пра тое, што пара б і нам задумацца пра элементарную бяспеку свайго жыцця.

Надзея ДРЫЛА.

«БАЦЬКА» ХАТАБЫЧА НАРАДЗІЎСЯ Ў ВІЦЕБСКУ

Сёлета — 110 гадавіна з дня нараджэння Лазара Лагіна, пісьменніка, народжанага ў Віцебску, які ў ліку іншых напісаў славеты твор — казку «Стары Хатабыч». Было гэта роўна 75 гадоў таму.

Ужо даўно ідзе размова пра тое, што ў Віцебску ўзвекавецца памяць Лагіна помнікам яго самому вядомаму герою. Пра неабоходнасць гэтага шмат казалі і на 100-годдзі з дня нараджэння Лагіна, і раней.

Несцерка, Міколка-паравоз і Хатабыч

Адзін са старэйшых паэтаў Беларусі — віцбачанін Давід Рыгоровіч СІМАНОВІЧ, якому сёлета споўніўся 81 год, ужо даўно марыць, каб у Віцебску паставілі помнік не толькі Хатабычу, але і іншым літаратурным героям, якіх прадумалі літаратары — выхадцы з Віцебшчыны.

— Напрыклад, Міколка-паравоза прадумаў Лынькоў — наш з вамі зямляк. Было б добра таксама ўсталяваць скульптуры каго-небудзь з герояў Бяляева, Караткевіча, Больскага (Несцеркі. — Аўт.), чыё жыццё звязана з Прыдзвінскім краем.

Што датычыцца Лагіна і Хатабыча, на думку Давіда Рыгоровіча, помнік апошняму, несумненна, павінен быць у Віцебску, бо Хатабыч — адзін з самых цікавых і папулярных літаратурных вобразаў, які ведаюць з дзяцінства.

Упершыню пра тое, што Лагін — творчы псеўданім, Давід Сіманавіч даведаўся ад вядомага журналіста і пісьменніка Уладзіміра Мажэвіча (былі разам у камандзіроўцы ў Гродне).

А ці памятае паэт прыезд Лагіна ў 1974 годзе на 1000-годдзе Віцебска? Аб гэтым наведванні роднага горада Лагіным згадваецца ў многіх артыкулах.

— Ды хто вам скажаў, што ён прыязджаў? Мы з Лагіным на юбілей горада не сустракаліся. Прынамсі, я тады ў Віцебску яго не бачыў. Можна, Лагін

Лазар Лагін

і быў, але я гэтага не ведаю. Магу ўзгадаць прозвішчы ўсіх з каторгіх влічці зямлякоў, каго я прапанаваў запісаць гаркаму КПБ на святкаванне. Сярод іх — Броўка, Караткевіч, Азгур, Фрадкін і іншыя. З імі я меў зносіны, з Лагіным — не, — здзіўляецца майму пытанню паэт.

У некаторых ар-паміжках пра Лагіна ўпамінаецца, што ён быў на святкаванні 1000-й гадавіны Віцебска, але не афішаваў свой візіт. У прыватнасці, пра гэта пісала яго дачка — журналіст і літаратар.

Лагін — ад Лазар Гінзбург

Напэўна, насамрэч Лазар Іосіфавіч Гінзбург, які прымуду сабе псеўданім на аснове першых літар свайго імя і прозвішча, мог дазволіць сабе «раскошу» ў 1974 годзе без лішняй увагі да сябе пахадзіць па роднаму гораду. Тут ён нарадзіўся 21 лістапада 1903 года (па старым стылі) у беднай яўрэйскай сям'і. Ён быў першым з пяцёрых дзяцей Іосіфа Файвелевіча і Ханы Лазараўны. Яго бацька займаўся перагонам плытоў па Заходняй Дзвіне.

Па некаторых звестках, ужо ў наступным годзе сям'я пераехала ў Мінск. Але іншыя даследчыкі творчасці пісьменніка канстатуюць, што ў Мінску юны Лазар аказаўся ва ўзросце 5 гадоў. Гэта адбылося, калі ў цяперашняй сталіцы нашай краіны бацька хлопчыка адкрыў скабяную краму.

Вядома, што ў 1919 годзе 15-гадовы Лазар скончыў сярэднюю школу ў Мінску. Потым адправіўся добраахотнікам на грамадзянскую вайну. Займаўся арганізацыяй камсамолу ў Беларусі, быў адным з яго кіраўнікоў. А ў хуткім часе ў газетах пачалі друкаваць яго першыя вершы і заметкі.

Пра тыя вершаваныя «спробы» Лазар Іосіфавіч іранічна напісаў у прадмове да адной са сваіх кніг: «Паслухайце, шчыра кажучы, у мяне ёсць невялікая заслуга перад айчынай літаратурай: я своечасова і навакі перастаў пісаць вершы».

Тады ж ён сустрэў у Растове-на-Доне Уладзіміра Маякоўскага і паказаў яму свае вершы. Маякоўскі іх пахваліў, а пазней у Маскве пры сустрэчах цікавіўся: чаму Лазар не нясе яму новых? Цікава, што ў 1923 годзе Лазар вучыўся на аддзяленні вакалу Мінскай кансерваторыі. Аднак пакінуў вучобу з-за адсутнасці цікавасці да музыкі.

У выніку Гінзбург скончыў аддзяленне палітканоміі Інстытута народнай гаспадаркі імя К. Маркса. Пасля чаго служыў у арміі. У 1930-м працаваў у газеце «За індустрыялізацыю», а яго бацька стаў наборшчыкам газеты «Известия» — адным з лепшых. Потым былі аспірантура і падрыхтоўка да абароны дысертацыі, праца ў газеце «Правда» і часопісе «Крокодил»...

Самы вядомы твор — аповесць-казка «Стары Хатабыч» — была надрукавана ў 1938 годзе ў часопісе «Пионер». Аповесць выйшла асобнай кнігай у 1940 годзе. Біёграфы адзначаюць, што варта адрозніваць першую рэдакцыю аповесці ад другой, якая з'явілася ў 1955-м. Там не толькі былі заменены многія эпізоды і персанажы, але і сама кніга значна вырасла ў аб'ёме. На падставе другой рэдакцыі Лагін напісаў аднайменны кінасцэнарый. Фільм быў зняты ў 1957 годзе.

«Перанос» джына ў Расію

Дом у Віцебску, у якім нарадзіўся літаратар, знаходзіўся на вуліцы, якая ў наш час мае назву Талстога, а да рэвалюцыі была Падзвінцкая.

На жаль, той двухпавярховы дом не захаваўся да нашых дзён. На яго месцы працуе летняя кавярня. Але ёсць надзея, што дом адновяць. Такую ініцыятыву падтрымалі Аляксандр Косінец, старшыня Віцебскага аблвыканкома, і Аляксей Мілер, кіраўнік рамаіскай кампаніі «Газпром».

Чаму б у адноўленым доме не размясціць дзіцячы музей? Мяркуюцца, што менавіта тут юнаму Лазару прачталі кніжку, якая і натхніла яго на напісанне «Старога Хатабыча» — гэта аповесць «Медны

збан» англійскага пісьменніка Энсці. Адзін з яго герояў, джын Факраша-эль-Аамаша, на загад Сулеймана Вялікага быў змешчаны ў медны збан і кінуты ў Чырвонае мора...

Лагін «перанёс» джына ў савецкую Расію. Напэўна, многія сучасныя блогеры, калі б Лагін напісаў казку пра Хатабыча цяпер, маглі б абвінаваціць аўтара ў плагіяце. Але ж нават Шэкспір перапрабляў сюжэты твораў, якія былі напісаны да яго. А «Залатыя ключы» Талстога — таксама аўтарскі варыянт раней вядомай казкі.

Цікава, што і ў XXI стагоддзі, падчас актыўнага развіцця «высокіх тэхналогій», Хатабыч — вельмі запатрабаваны герой. У Расіі, у прыватнасці, быў зняты поўнаметражны фільм аб інтэрнэце. Гэта фантастычная камедыя... па матывах казкі пра Старога Хатабыча.

Такі Хатабыч можа ўпрыгожыць Віцебск

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

УСЕ СЁННЯ ШУКАЮЦЬ СВАЕ КАРАНІ

У Мінску прайшла Міжнародная канферэнцыя па пытаннях міжкультурнага дыялогу і міжэтнічнага ўзаемадзеяння на прасторы СНД. Удзел у канферэнцыі ўзялі прадстаўнікі з Беларусі, Расіі, Латвіі, Літвы...

Было абмеркавана шмат важных пытанняў для міжкультурнага ўзаемадзеяння, а таксама пытанні захавання нацыянальнай адметнасці ў сучасных умовах. Некаторыя выступоўцы, які, напрыклад, Уладзімір Сіманкоўскі, прафесар кафедры міжнародных зносін БДУ, у сваім дакладзе «Сацыяльна-палітычныя праблемы захавання ідэнтычнасці Беларусі» нават звярнуў увагу на такую цікавую акалічнасць, як памылка ў Канстытуцыі. Выказваючы свае думкі наконт самаідэнтыфікацыі беларускага народа, Уладзімір Еўдакімавіч звярнуў увагу:

— Самаідэнтыфікацыя беларусаў сёння знаходзіцца на нізкім узроўні. Напрыклад, ніхто не звярнуў увагу на такі іскравы тэрміналагічны нюанс. У Канстытуцыі напісана не «ад імя беларускага народа», а «ад імя народа Рэспублікі Беларусь».

І яшчэ шмат цікавых, актуальных і не вельмі тэм абмяркоўвалася на гэтай канферэнцыі. Больш падрабязна пра канферэнцыю і шэраг іншых мерапрыемстваў распавядае дырэктар Рэспубліканскага цэнтра нацыянальных культур Міхал РЫБАКОЎ. Менавіта гэты цэнтр займаецца арганізацыяй гэтай міжнароднай канферэнцыі.

— У кожнай дзяржавы свае напрацоўкі, і для таго, каб іншыя ведалі пра гэтыя напрацоўкі, імі трэба, як мінімум, падзяліцца. Мы камунікуем не толькі з прадстаўнікамі краін СНД, але блізкага і далёкага замежжа. Ладзіцца ў нас і кансультацыйная рада па пытаннях беларускага замежжа пры Міністэрстве культуры. Рада збіраецца кожны год. Сёлёння — ужо чввёртая. На ёй абмяркоўваюцца пытанні, датычныя беларускай дыяспары, уза